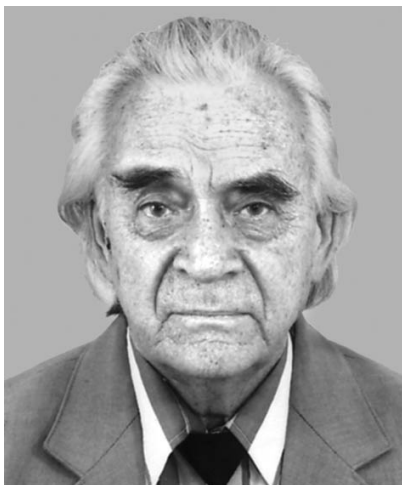

ЄЛІН Віктор Юрійович (10. 06. 1927, містечко Шпола Київ. губ., нині місто Черкас. обл.) — мистецтвознавець, майстер писанкарства і педагог. Срібна медаль ВДНГ

СРСР (1990). Член НСХУ (1999). Учасник 2-ї світової війни. Під час війни вивезений фашистами до Австрії. Перебував у концтаборі у Відні, у квітні 1945 повернувся на Батьківщину. Закін. Харків. художнє училище (1951), Моск. заоч. пед. інститут (1959). Працював у Харкові: на ф-ці худож. виробів (1951–52); у заг.-осв. школах (від 1952); в Інституті удосконалення кваліфікації вчителів (нині Наук.-метод. інститут безперерв. освіти, 1958–61); від 1961 — у худож. училищі; 1962–86 — заступник директора з навч.-вихов. роботи. Розробив концепцію підготовки молодих митців, яка ґрунтується на застосуванні функціонал. обладнання. Автор ст. «Вивчення перспективи на уроках малювання» // «Естет. виховання засобами образотвор. мистецтва», 1961, № 1; посібників «Застосування технічних засобів навчання на уроках малювання в 5–6 класах» (1961), «Уроки малювання в 5 класі» (1963), «Уроки малювання в 6 класі» (1970), «Образотворче мистецтво» (1974; усі — Київ).

В. І. Ковтун

Бібліографічний опис:

Єлін Віктор Юрійович / В. І. Ковтун // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2009. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-17665>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).